

ALAPTANÍTÁSOK

Alázat és gyógyulás 2. – Büszkeség

2 Krónika 7:14: És megalázza magát az én népem, amely nevemről neveztetik, s könyörög és keresi az én orcámat, és felhagy az ő bűnös életmódjával: én is meghallgatom őket a mennyből, megbocsátom bűneiket, és megszabadítom földjüket.

Tanítunk a hitről, a megvallásokról, minden fontos kapcsolódásával, amely a gyógyulást érintheti.

Ezek a dolgok mind jók. De itt az Ige elsőként azt említi, hogy meg kell alázkodnunk Isten arca előtt, amikor gyógyulást keresünk. Mert nagyon sekélyes a megközelítésünk, amikor Isten felé megyünk, ha nincs meg az alázat a szívünkben.

A szívünkkel kell fölérnünk Istenhez, a szellemünkkel kell megérinteni Istent.

János 4:24: Az Isten szellem: és akik Őt imádják, szükség, hogy szellemben és igazságban imádják.

A Biblia azt mondja, hogy Isten szellem, és akik őt imádják, szükséges, hogy szellemben és igazságban imádják. Istenben nincs hamisság és megtévesztés - egyáltalán semmi. Nincs benne sötétség.

Ha te Istennel akarsz kommunikálni, összeköttetésben lenni, ahhoz igaznak, valóságosnak kell lenned. Nem lehet benned semmiféle hamisság, semmilyen tettetés - vagyis meg kell szabadulnod a hamis oldaladtól.

Ma pedig a kevélységről beszélünk, mert az alázat ellentette a kevélyég.

Az emberek sokszor nem értik meg a kevélység és az alázat közötti különbséget. Nagyon sokszor az emberek arra büszkék, hogy ők milyen alázatosak Isten felé. Vagyis milyenek ők? Kevélyek, büszkék. Ezt meg kell érteni!

Van tehát egy hamis alázatosság a felszínen, amely megtévesztheti az embert.

A kevélység annyit jelent, mint hazugságokat hinni magadról, magaddal kapcsolatban.

Abdiás 1:3: Szíved kevélysége csalt meg téged, ki sziklahasadékokban lakozol, kinek lakóhelye magasan van, aki mondja az ő szívében: Ki vonhatna le engem a síkra?!

„Szíved kevélysége csalt meg téged.”

Vagyis a kevélység megcsal. Ha az illető kevélységben van, akkor ez az illető megtévesztésben van - vagyis hazugságokban hisz.

Az utóbbi napokban János leveleit olvastam a Bibliában. Nagyon sűrűn időzünk János első levelén, de most ebben az esetben János apostol harmadik levelét olvastam. Ezt a levelét János Gájusnak írta, és azt írta, hogy küldök olyanokat a szolgálatba, evangélistákat, akiket prédikálásra tudsz majd használni.

Amikor valójában felfedeztem, hogy miről szól ez a levél, akkor szinte hihetetlenül álltam a tények előtt, mert a gyülekezetben voltak olyan emberek, akik János apostol ellen fordultak! Szinte hihetetlen volt a számomra, hogy ez magával János apostollal fordult elő! Nyilvánosan ellenszegültek neki, és ki is zárták azokat a gyülekezetből, akik bármilyen közösséget vállaltak vele.

Olvassuk el ezt:

3János 8-10: Nékünk azért be kell fogadnunk az ilyeneket, hogy munkatársai lehessünk az igazságnak. 9. Írtam a gyülekezetnek; de Diotrefesz, aki elsőséget kíván közöttük, nem fogad el minket. 10. Ezért, ha odamegyek, felemlítem az ő dolgait, amelyeket cselekszik, hogy

gonosz szavakkal szolt ellenünk; sőt nem elégedett meg ezzel, hanem még az atyafiakat sem fogadja be, és akik ezt akarnák, azokat akadályozza, és a gyülekezetből kiveti.

Itt van egy ember, nagyon jó példának, akiről nem mondja ugyan az Ige, hogy ő prédikátor, de nagyon szereti a kezében tartani a hatalmat, az erőt. János azt mondja, hogy: *gonosz szavakkal csáscsognak ellenünk, és megtiltják a gyülekezetben mindenkinek, hogy a mi küldöttjeinkkel még csak akár beszéljenek is. Ha mégis megteszik, akkor kizáratnak a gyülekezetből.*

Kizárják a gyülekezetből! Ezek pedig János apostol küldött tanítványai voltak, akik az igazságot vitték ennek a gyülekezetnek.

Ez az apostol maga János apostol, a szeretet embere!

Nézd meg, hogy minek nevezi ezt a fajta hozzáállást maga János apostol:

3János 11: Szeretett barátom, ne a rosszat kövesd, hanem a jót. Aki jót cselekszik, az Istentől van; aki pedig rosszat cselekszik, nem látta az Istent.

Sajnos ma is a legtöbb embernek nincsen semmilyen fajta pontos és tiszta megértése Jézus Krisztusról. Azt hiszem, hogy ez a fajta büszkeség és kevélység tette tönkre a legtöbb magyar keresztény vezetőt is. Nagyon sok ilyen ember van szétszórva különböző gyülekezetekben. Ez nem a szeretet útja.

Ha ezek az emberek János apostol ellen fordultak, gondoljátok el, milyen ma a helyzet? Tudjátok mi itt a probléma gyökere? A nagy „B” betűs szó: a Büszkeség, mert mindenben szeretik az elsőbbséget.

Ez a Diotrefész nevű ember is szeretett volna mindig elől lenni, nem akart valaki mögé kerülni a szolgálatban - legelöl akart látszani. Vagyis ez az ember is hazug dolgokat hitt magáról, olyan dolgokat, amelyek nem igazak.

Mert a büszkeség és a kevélység mindig saját magadra irányítja a figyelmet: te, és mindaz, ami tehozzád tartozik. Hazugságokat, megtévesztéseket hiszel magadról.

Ennek a Diotrefész nevű embernek sem volt semmilyen joga ahhoz, hogy János apostol és az ő küldöttjei ellen forduljon.

A büszkeség és az önzőség nagyon szorosan összetartoznak, és kéz a kézben együtt járnak. Ez mindkettő a hústest természete. A te hústestedről van szó.

Ha újjászületél, és új teremtmény vagy Krisztusban, akkor a te belső embered maga a szeretet, de a tested nem született újjá. A te testednek még mindig ugyanolyan bűnös természete van, mint az öreg Jánosnak, aki részegen megy le az úton.

Tudom, hogy már újjászületett keresztény vagy, de a te tested még mindig mindenre képes lesz, hogy megtegye, amit te megengedsz neki. A te tested akár le is részegedhet, akár kábítószeressé is válhat, akár házasságtörővé is válhat, ha megengeded neki.

De a belső embered soha nem fogja alávetni magát ennek a bűnnek - és a belső embernek kellene felnövekednie annyira, hogy tudná uralni és vezetni a testet.

Sajnos a magyar fordítások nem szerencsések, amikor Pál a saját testéről ír, hogy ő *megsanyargatja* a saját testét. Mit jelent ez? A King James Bibliafordítás szerint így szól a következő Ige, szó szerinti fordításban:

1Korintus 9:27 „Alul tartom a testemet, alávetem a testemet.”

A belső emberről beszél. Én, a keresztény, az újjászületett, belső ember, hatalmat gyakorlok a testem felett, alávetem a testemet.

Három betűs szót kell jól megtanulni: NEM. Meg kell tanítani ezt a szót a testednek, mit jelent. Mert a te meg nem újított elméd és gondolataid olyan gondolatokon fog rágódni, amelyet a belső ember nem akar. Úgyhogy ilyenkor hozzá kell szólni az elmédhez: *te pedig nem fogsz ezeken a dolgokon többet gondolkodni!*

Filippi 4:8: Továbbá, atyámfiai, csak azokról gondolkodjatok, amik igazak, amik tisztességesek, amik igazságosak, amik tiszták, amik kedvesek, amik jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret.

Sokszor mondják az emberek, hogy: *nem tehetek róla, de én így érzem.*

De ez egy nagy hazugság! Ha nem a te érzéseid lennének ezek, akkor kinek az érzése? Ha ez a te elméd, akkor a te érzéseid - és ezeket tudod szabályozni! Vagyis tőled függ! Alá tudod vetni magadat rossz érzéseknek, vagy pedig választhatod, hogy felöltöd magadra az új embert.

Ez pedig azt jelenti - van egy mondás, onnan, ahonnan én származom: érezheted úgy magad, mint a sáros út, de ettől még, akármilyen vacakul is érzed magad, kiabálhatod a győzelem szavait.

Nem kell a depressziónak alávetned magad.

Valóban alá kell-e vetned magad a kétségbeesésnek? Nem! Nem szabad! Lehet, hogy jelenleg nagyon alul érzed magad, de nem kell úgy *cselekedned*, mert hangosan kiabálhatod a győzelmet! Elmondhatod, hogy: *az Úr öröme az én erősségem!*

Amikor úgy érzed magadban, hogy te most sírni akarnál, mert ez lenne az igazi szellemi cselekedet - az igazi szellemi, belső emberedből jövő cselekedet az, hogy akkor is szereted a másikat, amikor nem úgy érzed. Mosolyoghatsz akkor is, és járhatsz szeretetben, amikor olyan mélyen érzed magad, hogy legszívesebben a másikat jól képen vágnád.

Ez az igazi szellemi viselkedés! Ez az, amikor valaki szeretetben jár, még akkor is, amikor nem úgy érzi.

Valaki azt mondhatná: *ha igazán felnőttél szellemben, akkor nincsenek ilyen érzéseid.*

De ha valaki így beszél, akkor bizony össze van zavarodva. Mert valaki azt szeretné láttatni magáról, hogy ő már annyira felnövekedett szellemben, hogy ő már megszentelt, ő már tökéletes, hogy ilyenfajta érzéseik nekik már abszolút nincsenek.

Addig, amíg testben élünk, addig alá vagyunk vetve ezeknek az érzéseknek, de nem kell az alapján cselekednünk!

Amikor méltatlanul fognak kezelni téged az emberek, akkor bizony lesz rossz érzésed. Nyugodtan szembesülj vele, mert ilyen mindenkivel megtörténhet.

Itt a tárgy a következő: ha te már új teremtmény vagy Krisztusban, akkor van valami a te bensődben, ami lehetővé teszi azt, hogy *nem kell* ezeken a rossz érzéseken alapulva cselekedned.

Az ördög mindig fog küldeni olyan embereket köréd, akik ördögi módon fognak veled viselkedni: megtévesztenek, megcsalnak, rászednek.

Nézd meg a János apostol esetét! Ezt eddig még soha nem láttam ilyen tisztán a Bibliában. Gonosz szavakkal beszéltek róla! És ez még nem is volt elég – mondja János apostol -, hanem nemcsak ellene irányult ez a támadás, hanem mindazok ellen, akik őt támogatták, kirúgták őket a gyülekezetből.

Pedig János apostol egy hatalmas ember volt az Úrban. Hiszen őt nevezték a szeretet apostolának!

Ha az emberek téged rossz szavakkal kezelnek, és rossz cselekedetekkel jönnek irányodba, akkor bizony lesznek rossz érzéseid. De ha te szellemedben felnövekedtél, az még nem jelenti azt, hogy nem lesznek ezzel kapcsolatban rossz érzéseid.

Akkor csodálatosan könnyű szeretetben járni, ha csodálatosan érzel mások felé.

Maguk a bűnösök is tudnak emberekkel kedvesen bánni és viselkedni, ha jól érzik magukat abban a környezetben.

Tudod, mikor jársz legerősebben a szeretetben? Amikor úgy érzed, hogy most meg kellene ütni az illetőt, de azokat az érzéseket lenyomod magadban, mert az csak a hústested, és hagyod, hogy Isten szeretete, amely benned van, fölemelkedjen és kiáramoljon belőled, és az uraljon téged.

Akkor is úgy cselekszel, hogy szereted a másikat, amikor nem úgy érzed, hogy szereted.

Ez az, amikor szellemében felnövekedett.

Valaki azt mondaná, hogy ez a képmutató keresztény. *Nagyon sajnálom* – mondja-, *de ha én nem érzem ily módon, akkor nem is cselekszem ily módon.*

Igen, te vagy a testi keresztyény.

1Korintus 3:1-3: Én sem szólhattam néktek, atyámfiainak, mint szellemieknek, hanem mint testieknek, mint a Krisztusban kisdedeknek. 2. Tejnek italával tápláltalak titeket, és nem kemény eledellel, mert még nem viselhettétek volna el, sőt még most sem viselhetitek el: 3. Mert még testiek vagytok; mert amikor irigykedés, versengés és visszavonás van köztetek, vajon nem testiek vagytok-e és nem ember szerint jártok-e?

A Biblia azt tanítja, hogy öltözzük fel az új embert - és ez nem csak egy szójárás. Szellemi keresztyény annyit jelent, hogy nem az alapján cselekszel, amit érzel, hanem a szívedből cselekszel kifelé, vagyis felöltöd az új embert.

Vagyis felöltöd a szeretet emberét akkor is, ha valakire haraggal gondolsz. Felöltöd az öröm emberét, amikor depresszió érzetét érzed magadban, és erős leszel, megmondod, hogy: *az Úr öröme az én erősségem!*

Ez jelenti azt, hogy felöltöni az új embert.

Ha hitben és szeretetben cselekszel, még akkor is, amikor nem érzed, hogy így kéne tenned, akkor az érzéseid meg fognak változni. Ez a hit. Észre veszed majd, hogy jó érzéseid jönnek.

A hit mindig egy cselekedetet is hoz magával. Mielőtt még az érzéseid megváltoznának, neked hitben már cselekedned kell.

Ez az Ige, ahogy kezdtük: „*ha az én népem megalázza magát énelőttem*” – mondja Isten.

Szeretnénk, ha azt látnátok, hogy nagyon szoros az összeköttetés a gyógyulás és az alázat között, mert vannak olyan emberek, akiknek az életük, a gondolkodásuk, az élethelyzetük, az életvitelük nem teszi lehetővé, hogy Istentől gyógyulást fogadjanak el.

Sokszor látni olyanokat a gyógyító sorokban, akik nem az Istennel való találkozást keresik, hanem rám néznek, és a környezetüket nézegetik. Ilyenkor azért vagyunk ott, hogy nekik segítséget adjunk, hogy pontosítsuk a fókuszukat - vagyis ilyenkor kisebb átalakításokra van szükség. A gondolkodásunkban kisebb változásokra van szükség, a szívünkben, az elménkben kisebb változtatásokra - és sokszor ennek meg kell történnie, mielőtt az ember gyógyulást tud elfogadni.

A Biblia arról beszél, hogy a legnagyobb szív Isten felé az alázatos szív. Az ilyenfajta szív változtat téged taníthatóvá, és képlékennyé. Vagyis képes leszel arra, hogy változtass magadon. Alázatos vagy annak érdekében, hogy utasításokat tudj elfogadni, és az alapján cselekedni.

Sokszor az emberek sokféle utat végigjárnak, és keresnek és keresnek.

Tudjátok, nagyon érdekes lenne, ha mindenki homlokán lenne egy kis TV kamera, hogy megmutatná, hogy éppen mi az, amin gondolkodik, miközben imádkozom érte. Sokszor próbálom nekik elmagyarázni, hogy ez nem a lottó szerencsejáték, amin éppen részt vesznek. Sokszor az emberek jönnek, és egyszerűen csak rám néznek, és azt mondják, ha akarom, akkor megváltozom, ha akarom, akkor meg nem.

Pedig valaminek előtte kell elhelyezkedni az életünkben, mint amikor a hitünk megjön - ez pedig a kegyelem. Mert nem lenne lehetőségünk arra, hogy hitet kapjunk, ha nem lenne ott Isten kegyelme.

Efezus 2:8: Mert kegyelemből tartattatok meg, hit által; és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez.

Vagyis ha nem lett volna ott Isten kegyelme, akkor lehetetlen lenne a számodra hitet nyerni. Isten kegyelme volt az, amely lehetővé tette a számodra, hogy megláss és megérts dolgokat. Lehetővé tette a számodra, hogy kinyilatkoztatást, megértést kapj Tőle. Neked adta ezt az előjogot, és te ezt elfogadtad Tőle.

Isten kegyelme által minden, ami az életedben zajlik, sikerrel, győzelemmel végződik.

Vagyis mondhatod, hogy: *Isten kegyelme által én gyógyulást veszek.*

Azt hiszem, segítne rajtatok, ha ezt mondanátok. Azt hiszem, ez egy hatalmas igazság: *Isten kegyelme által minden rendeződik az életemben.*

Mindannyiunknak hinnünk kell Istenben, de nehogy mindent a saját hitetek eredményeként gondoljatok, mert hangsúlyoznunk kell *Isten kegyelmét* az életünkben.

Mert amikor valaki hitben megerősödik, és csak annyit mond mindig, hogy: *a hitem által ez történt, a hitem által ez történt*, - akkor annyit mond csak, hogy: *én, én, én, én*. Pedig beszélni csak Róla lenne szabad: az Ő kegyelméről, az Ő kegyelméről, az Ő kegyelméről. Neked úgy lett részed Isten munkájában, hogy az Ő kegyelmét kiárasztotta rád.

Minél nagyobb kegyelmet kapunk Tőle, annál többet tudunk tenni. Ha többek vagyunk az Úrban, akkor többet tudunk tenni neki az Úrban. Az Ő kegyelme által.

Ki kapja meg Isten kegyelmét? Az alázatos.

Ha tehát még több kegyelmet akarsz Istentől - legyél alázatos.

Mondhatnánk így: valaki még alázatosabb, még több kegyelmet kap.

Aki teljes a kevélységgel a szívében, annak számára nincs kegyelem. Ha teljes vagy kevélységgel a szívedben, akkor Isten ellenáll neked.

Az előző kazettánkon meghallhattátok a sziroföníciai asszony esetét. Ennek az asszonynak a példája azért van a Bibliában, mert ez az asszony meg tudta alázni magát Jézus előtt, és ezért azzal az áldással ment el, amire szüksége volt: meggyógyult a lánya.

Ez nagyon nagy segítségetekre van, ha ezekre az Igékre visszamentek, és azon elgondolkodtok.

Jakab 4:6: De majd nagyobb kegyelmet ad; ezért mondja: Az Isten a kevélyeknek ellenáll, az alázatosoknak pedig kegyelmet ad.

„Több kegyelmet ad.”

De ellenáll a kevélyeknek!

Vagyis akik kevélységben vannak, azok nem kapnak kegyelmet, mert Isten a kegyelmét az alázatosoknak adja. Vagyis az alázatos szívű több munkát tud elvégezni az Úr számára.

Ezt szeretném, ha megértenétek, hogy alázatos szívűnek kell lennünk ahhoz, hogy még több munkát el tudjunk végezni az Úr számára. Még nagyobb alázatra van szükség a szívünkben.

Naámán esetére fogunk rátérni most az Ószövetségben.

Nem zsidó eredetű, hanem szíriai származású volt, és mégis meggyógyult leprából.

Természetesen a szíriaiak háborúban voltak Izraellel. Az ő házában egy zsidó származású fiatal lány szolgált, mert fogságba ejtették. Ennek a szíriai fővezérnek leprás betegsége volt. Ő a hadsereg egyik vezetője, tehát nagyon nagy beosztásban van.

Ez a zsidó származású fiatal szolgálólány elmondja neki, hogy: *te meggyógyulhatnál Izraelben.*

Elment ezért ez a fővezér Izraelbe a királyhoz.

De igazság szerint Elizeushoz kellett volna mennie.

Azért akartam felvázolni a képet, hogy jobban megértsétek majd a most felolvasott Igerészből, hogy mi is történik. A király, amikor meglátja ezt a szíriai vezért, akkor azt hiszi, hogy újabb háború készül.

2 Királyok 5:2-8: Egyszer portyázó csapatok mentek ki Szíriából, és azok Izrael országából egy kis leányt vittek el foglyul, és ez Naámán feleségének szolgált. 3. És monda ez az ő asszonyának: Vajha az én uram szembe lenne azzal a prófétával, aki Samariában van, kétség nélkül meggyógyítaná őt az ő bélpoklosságából. 4. És Naámán beméne, és elbeszélé az ő urának, mondván: Így s így szólott az Izrael országából való leány! 5. Akkor monda Szíria királya: Menj el, és ím levelet küldök az Izrael királyának. Elméne azért és vitt magával tíz talantum ezüstöt és hatezer aranyat, azon felül tíz öltözet ruhát. 6. És elvitte a levelet az Izrael királyának, ezt írván: Mikor e levél hozzád érkezik, ímé az én szolgálmat, Naámánt azért küldöttem hozzád, hogy őt gyógyítsd meg bélpoklosságából. 7. De amikor elolvasta az Izrael királya a levelet, megszagatá az ő ruháit és monda: Isten vagyok-e én, hogy öljek és

elevenítsek, hogy ez hozzám küld, hogy gyógyítsam meg e férfiút az ő bélpoklosságából? Vegyétek eszetekbe és lássátok, hogy csak okot keres ellenem. 8. Mikor pedig meghallotta Elizeus, az Isten embere, hogy az Izrael királya ruháit megszaggatta, küldte a királyhoz ilyen üzenettel: Miért szaggattad meg a te ruháidat? Hadd jöjjön hozzám, és tudja meg, hogy van próféta Izraelben.

Tehát látjátok, hogy Izrael királya annyira megijedt, hogy megszaggatta a ruháit, de a próféta így válaszolt: *hadd jöjjön csak hozzám, tudja meg, hogy van próféta Izraelben.*

Még ma is az emberek többsége, ha betegségben van, akkor a természeti gyógymódokat és gyógykezelést választja, ahelyett, hogy elmenne olyan Isten emberéhez, aki tudja, hogy hogyan kell imádkozni.

Szóval Naámán ezután elindul a lovaival és szekereivel - Elizeus házához megy:

2 Királyok 5:9-10: És elméne Naámán lovaival és szekereivel, és megállta az Elizeus házának ajtaja előtt. 10. És küldte Elizeus követet őhöz, mondván:Menj el és fürödj meg hétszer a Jordánban, és megújul a te tested, és megtisztulsz.

Ha belegondolunk, hogy Szíria egyik legkiválóbb és legnagyobb hatalmú embere jön a háza elé - ez olyasmi, mint manapság hatalmas diplomáciai Mercedes autókkal nagy delegáció érkezne külföldről nagy rangú politikusokkal-, és Isten embere, Isten prófétája pedig ki sem megy fogadni az illetőt, hanem egy küldöttet küld ki az ajtó elé: *menj, aztán mosd meg magad.*

Naámán a következőt vélekedte erről:

2 Királyok 5:11: Akkor megharaguvék Naámán és elment, és így szólt: Íme, én azt gondoltam, hogy kijön hozzám, és előállván, segítségül hívja az Úrnak, az ő Istenének nevét, és kezével megilleti a beteg helyeket, és úgy gyógyítja meg a kiütést.

Az én angol nyelvű Bibliám egy súlyosabb szót használ, mint csak annyit, hogy *megharagszik.*

Még mindig a kevélység és a gyógyulás közötti kapcsolatról beszélünk!

Mai napon is megfigyelhető, hogy az emberek bizony haragra gerjednek, amikor nem olyan módon történik velük a szembesítés, mint ahogy ők azt elvárnák: *képzeld el, még be sem mutattak annak az illetőnek! Még el sem mondhattam, amit akartam annak az illetőnek!*

Sokszor az emberek csak beszélgetni akarnak velem.

Nem csak egyszer-egeter történik ez meg, nagyon sokszor megharagszanak ezért az emberek.

Miért kellene? Ki vagy te?

Én vagyok valaki: áldottja az Úrnak. Isten megigazultja vagyok, Isten szolgálója vagyok.

Két fontos szót hagytál csak ki: Óbenne és Krisztusban. Mert mindez Óbenne van, és ha ezt a két szót kifelejtet, akkor senki sem vagy. Akkor senki nem vagy! Ezért aztán miért kell, hogy téged olyan speciális megkülönböztetéssel kezeljenek?

Mindenhol a világon lehet ezt tapasztalni: *én vagyok ez, meg ez.*

Elmentem különböző részére a világon a szolgálókonferenciáknak, imakonferenciákon voltam. Kenneth Hagin konferenciáin senki számára nincs fenntartott hely. Voltam úgy, hogy az utolsó sorban ültem, és az előttem lévő sorban az egyik leghírnevesebb evangélistaszolgáló volt, aki a TV képernyőjén legsűrűbben látható. Úgy gondolná az ember, hogy hát legalább a színpadra felülteti.

Én vagyok ez és ez a valaki. És akkor mi van? Krisztusban vagy valaki, és úgy bárki más is ugyanott. Miért kellene az embereknek az útjaikat megváltoztatni miattad?

Mi a helyzet akkor, ha mások tesznek valamit a te számodra?

Nagyon hasznos a következő gondolatmenet követése: ne várj el semmit, és mindenért legyél hálás, amit kapsz. Amikor arra kerül sor, hogy az emberek szívességet tegyenek neked, akkor semmit ne várj el tőlük előre. Ily módon, ha nem tesznek érted semmit, akkor nem fogsz megharagudni rájuk. Ez pedig segíteni fog, hogy meg tudd tartani az örömet és a békédet.

Ha valaki viszont tesz valamit a számodra, szívességet, akkor legyél nagyon hálás, és ne felejtse el Istennek is megköszönni, és dicsérni Istent érte.

A mi szervezőink tekintetében az Istennek minden esetben nagy hálát adunk, és nagy köszönetet. Nagyon nagy kegyelemmel telve jönnek hozzánk ezek a szervezők, és Isten kegyeltjei ők, tudjuk róluk.

Ez egy nagyon jó tanács a fiatal szolgálóinknak, mert akkor nem fognak sokat szenvedni, és nem lesz nagy fájdalmuk a szívükben. Tehát ne *várj el* semmit, és ne *követelj* semmit az emberektől - és akkor leszel képes arra, hogy jól végezd el a dolgokat.

Miért vagy te annyira felsőbbrendű, mit gondolsz? Ezzel a nagy „B” betűs szóval lehet megválaszolni: a Büszkeség az oka.

Legyél boldog és elégedett mindennel, ami a mindennapi életedben történik az Úrtól!

Ez a mindennapi keresztény életünkben is így kellene, hogy legyen. Nem jó dolog az, ha a férj a feleség felé, vagy a feleség a férj felé mindennapi kényszerít és nyomást helyez, hogy mit és mit kellene megcsinálni. Ezt és ezt kellene megtennie – kényszerítéd őt.

Ne mozduljanak el a dolgok az ő rendes helyükről. Néha az ember csodálkozik, hogyan válnak az emberek olyan önzővé, és szinte megvakulnak: *adjál nekem, adjál nekem, nekem ez kell, erre van szükségem, nekem, nekem, én, én.*

Ez mind büszkeség, kevélység.

Néha az emberek úgy viselkednek, hogy minden körülöttük kell, hogy forogjon.

Amikor ezt észreveszed magadon, akkor tudnod kell, hogy rossz ez a hozzáállásod, meg kell változtatnod ezt, mert hálásnak kellene lenned!

Ha valaki az Úrban, egy testvérem, ad nekem egy ajándékot, és azt én elfogadom, megnézem, és azt mondom neki, hogy: *ó, hát ez igazán semmi, amit hoztál.* Gondolod, hogy ez bátorítani fogja őket arra, hogy legközelebb valami mást hozzanak nekem? Nem. Mert nem voltam érte hálás.

Mi befolyásolná az ő szívüket arra, hogy most akkor ők még többet hozzanak nekem?

Ha valaki egy kis apróságot ad neked, és te azt megköszönöd, mondjuk egy hónap múlva, és azt mondod, hogy: *köszönöm szépen, igazán nagyon jól eltaláltad, mert többször szükségem volt rá, többször használtam ezt, amit kaptam tőled, az elmúlt hónapban.* Ez az illető, akinek ezt mondod, nagyon nagyra fogja értékelni a kedvességedet, és azon lesz, hogy legközelebb még nagyobb ötömet szerezzen neked.

Azért szeretik az emberek, amikor köszönettel és hálával fordulunk feléjük, mert Isten képére és hasonlatosságára lettünk teremtve.

Tudjátok, a legnagyobb dolgok akkor történnek meg velünk az életben, amikor apróságokat hoznak nekünk az emberek, szeretettel, és pont azokat az apró dolgokat hozzák, amelyekből épp kifogytunk például az otthoni háztartásból.

Amikor te keserű vagy, és panaszteljes és elégedetlen - hogyan tűnik ez az Atya szemében, mit gondolsz?

Pedig téged az Ő képére teremtett. Ki kell építened azt a képességedet, hogy még többet tudj elfogadni Tőle. A hálaadás az életednek mindennapjaivá kell, hogy váljon. Kezd el a hálaadást gyakorolni már a legapróbb dolgokban is.

A keserűség és a hiányolgatás az mindig a kevély szív egyik megnyilvánulási formája.

Ha mutatsz nekem egy alázatos embert, akkor abban az esetben mutatok neked egy hálás embert. Ha mutatsz egy kevély embert, mutatok egy kritikus, állandóan panaszkodó, negatív embert. Egyik módja, hogy a kevélység megmutatja önmagát.

Persze a kevélység sokféle úton nyilvánul meg, mert a kevélység az a háládatlanság is egyben.

Hát, hiszen meg kellene, hogy tegyék ezt nekem - lehet, hogy nem mondják így ki, de ez az ő hozzáállásuk. Pedig mindenkinek egy háládatos hozzáállást kellene kiépíteni mások felé. Minden kis apró dologért hálaadás Istennek.

Tehát az életvitelünk részévé kell, hogy váljon a hálaadás Isten felé.

Sokszor a keresztények azt hiszik, hogy az is ajándék Istentől, amikor ők negatívan, kritikusan és keserűen, kesergően állnak a dolgokhoz. A bűnösöknek van meg ez az ajándékuk, de nem

Istentől. A mindenben hibát találó emberek ők. Sokszor az emberek azt hiszik, hogy megvan a megkülönböztetés ajándéka a szívükben, de ez nem az.

A szellemi emberek képesek arra, hogy túltekintsenek a problémán, és a probléma túloldalán már megköszönjék Istennek a megoldást, és minden helyzetben találnak valami pozitívát, amit meg tudnak köszönni Istennek.

A kevélység és a hitetlenség tehát mindig keserűségben és panaszzkodásban nyilvánul meg.

A kevélység egyik megnyilvánulási formája, amikor valaki haragra gerjed.

Ez volt Naámán esete.

A kevélység egy másik megnyilvánulási formája, ha valaki megsértődik. Akkor sértődik meg az ember, amikor megbántva érzi belül magát a szívében, és ezért aztán kifelé is barátságtalanná válik. Ez az eset az, amikor az ember belül legszívesebben sírva fakadna, kívül pedig legszívesebben megpofozná a másikat.

Miért sértődnek meg az emberek? Ez is kevélységből van: *hiszen engem nem úgy kezeltek, ahogy kellett volna. Hogy lehet hozzám így beszélni?!*

Ez is: *én, én, én, velem, velem, velem.*

Kolossé 3:3: Mert meghaltatok, és a ti életetek el van rejtve együtt a Krisztussal az Istenben.

Láttál már valaha halottat egy üvegekoporsóban? Amikor hozzászólsz, és beszélsz hozzá, azt mondd: *úgy örülök, hogy már meghaltál. Olyan ronda vagy amúgy is, úgysem tudtál magadon segíteni, látod? Egész családod ilyen halott volt szellemben.*

Mit fog ez az ember tenni? Megsértődik? Sérelemnek veszi? Elkeseredik? Nem, mert meghalt.

Ezt mondja az Ige, hogy ti is meghaltatok a világ számára, és az életetek el van rejtve Jézusban.

Van egy másik oldala ennek, amikor a koporsóban fekvőhöz beszélsz: *olyan csodálatos vagy! Olyan csodálatos keresztény vagy! Én azt hittem világ életemben, hogy te leszel a Jelenések könyvében az egyik tanúja az Úrnak. És azt hittem mindig, hogy te leszel az első, aki Jézus jobbára kerül.*

Bizony az emberek, ha ilyet hallanak, akkor felpuffadnak a kevélységtől.

De ez a halott nem így tesz.

Te is meghaltál Krisztusban!

Az a fok, amennyire te megsértődsz és elkeseredsz, sérelmeket veszel magadra, ez az a mérték, amennyire nem veszed tekintetbe, hogy az ó-embered meghalt. Mert még mindig a hústestedben élsz, még mindig testi keresztény vagy.

De nekünk növekednünk kell!

Lesznek érzéseid, és amikor ezek az érzések följönnek, annyit kell mondani: *feküdj vissza, te halott ember.*

Mert ez a hústest természete: az önzőség, a kevélység, a büszkeség, megsértődés, szomorúság érzés.

Róma 6:11: Ezenképpen tekintsétek magatokat úgy, hogy meghaltatok a bűnnek, de éltek az Istennek a mi Urunk Jézus Krisztusban.

Tehát ez az oka, hogy a volt ó-emberedet halottnak kell tekinteni.

A testedben nem érzed még magad halottnak, nagyon is élőnek érzed a testedet.

Azt is felfedezed majd, ahogy növekszel az Úrban, minél inkább növekszel az Úrban, annál inkább halottá válsz ezek felé az érzések felé. Minél inkább halottá válik a hústested ezek felé, annál inkább leszel arra képes, hogy a feltámadt új élet erejében járj, a szellemben.

Nagyon érdekes azt nézni, hogy az Úr milyen különböző módokon foglalkozik különböző helyzetekkel.

Azt is látjátok majd, hogy miért kezelte Elizeus ilyen megalázó módon Naámánt.

Isten lehetővé fog tenni a te számodra, a te életedben is olyan körülményeket, hogy végre valamit felfedezz és megláss.

Láttam már nagyon szórakoztató helyzeteket, ahogy az Úr létrehoz helyzeteket, és megváltoztat dolgokat. Isten pontosan tudja, hogy melyik helyzetből milyen módon lehet az Ő ujjával rámutatni tulajdonságokra.

Itt, Naámán esete is - visszatérve őrá - megsértődött, megharagudott, és el akart menni, mert így szólt, hogy: *íme, én azt gondoltam, hogy legalább kijön hozzám és előállván majd a kezét rám teszi, a beteg helyekre.*

2Királyok 5:12: Avagy nem jobbak-é Abana és Párpár, Damaszkusz folyóvizei Izrael minden vizeinél? Avagy nem fürödhetném-é meg azokban, hogy megtisztuljak? Ilyen módon megfordulván, nagy haraggal elment.

Rádásul a mi vizeink jobbak – mondja.

Mi ez a hozzáállás? Büszkeség, kevélység. Majdnem hogy gyógyulás nélkül ment el. Isten azt mondta, hogy ő *abban* a vízben fürödjön meg - ő visszautasította ezt, mert kevély volt.

Néha Isten válaszokat küld neked, és olyan irányokat, amelyekről hallani sem akarsz.

Nem szeretem azokat az embereket, nem szeretem azt a gyülekezetet – mondod, és Isten bizony ezzel akar foglalkozni.

Miért nem szereted azokat az embereket? Miért nem akarod megtenni? Mi a probléma?

Nagyon-nagyon sok estben ilyenkor a büszkeséggel kell foglalkozni.

Egy másik aspektusa a kevélységnek, amikor te a dolgokat a saját elképzelt utadon szeretnéd megkapni.

Pedig amikor a gyógyuláshoz érkezünk, akkor nincs jogod megmondani Istennek, hogy te milyen módon akarsz meggyógyulni.

Úgy gondoltam, hogy én ezen az edényén keresztül, vagy azon az edényén keresztül akarok meggyógyulni az Úrnak.

Nincs jogod hozzá, hogy ilyen kikötéseket tegyél.

Azokat az embereket nem szeretem, azoktól én semmit nem fogadok el.

Vagyis akkor a nélkül fogsz elmenni.

A Szent Szellem vezetését kell követned. A hét út mindegyikén egyszerre nem kaphatsz gyógyulást, vezetés alatt kell lenned, hogy melyik működik majd neked.

Ha Isten Szelleme arra vezet, hogy te a víz alá merülj, mert úgy fogsz meggyógyulni, akkor beállhatsz a világ bármelyik gyógyító sorába is, a legvilág hírből szolgálóhoz is, nem fogsz úgy meggyógyulni.

Mert az bizony a kevélység egyik formája, amikor te a dolgokat a saját utad szerint szeretnéd élvezni. *Az én megoldásom szerint, az én utam szerint szeretném.*

Látod, akkor te nem folysz Isten kenetében.

Sokszor az emberek nagyon speciális, megkülönböztetett figyelmet akarnak maguknak.

Mi a probléma? Kevélység.

Aztán egy másik hiba, hogy az emberek csak mondják, mondják, mondják a magukét, és soha nem figyelnek, hogy a másik mit akar mondani. Ez egy másik megnyilvánulási formája a kevélységnek.

Isten irgalmat gyakorol az irgalmasokkal szemben, és ellenáll az erőszakosaknak, a kevélyeknek.

Amikor okoskodni akarsz Istennel szemben, akkor bizony áldások nélkül maradsz, és Isten ellenáll neked. Mindig csak te beszélsz, de soha nem vagy rá képes, hogy meghallgasd a másikat.

A Biblia azt tanítja, hogy legyél gyors a hallásra és lassú a beszédre.

Sokszor az emberek azt szeretnék, ha meghallgatnák őket, hogy ők mit gondolnak erről, és nem érdekli őket, hogy mi Isten véleménye erről.

2Királyok 5:13-14: De hozzá menének az ő szolgái, és szólának néki, mondván: Atyám, ha valami nagy dolgot mondott volna e próféta neked, avagy nem tetted volna-e meg? Mennyivel inkább, amikor csak azt mondja, hogy fürödj meg és megtisztulsz? 14. Beméne azért a Jordánba, és belemeríté magát abba hétszer az Isten emberének beszéde szerint, és megújult az ő teste, mint egy kisgyermek teste, és megtisztult.

Vagyis megalázta magát végül, és ezáltal meggyógyult.